

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **P.** so sídlom v B., zastúpenej Advokátskou kanceláriou F., so sídlom v B., v mene a na účet ktorej koná advokát a konateľ D., proti žalovanej **S.**, zastúpenej **M.**, so sídlom v B., o **náhradu škody a nemajetkovej ujmy**, vedenej na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 5 C 209/2012, o dovolaniach žalobkyne proti uzneseniam Krajského súdu v Trenčíne z 13. novembra 2014, sp. zn. 19 Co 469/2014 a sp. zn. 19 Co 471/2014, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 13. novembra 2014, sp. zn. 19 Co 469/2014 **o d m i e t a** .

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 13. novembra 2014, sp. zn. 19 Co 471/2014 **o d m i e t a** .

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bánovce nad Bebravou uznesením z 10. decembra 2012 č. k. 5 C 209/2012-28 uložil žalobkyňi povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 66 € podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Trenčíne uznesením z 13. novembra 2014, sp. zn. 19 Co 469/2014 napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.). V odôvodnení sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že z hľadiska obsahového išlo v podanej žalobe aj o námietku zaujatosti, za správny označil tiež následný postup súdu prvého stupňa pri vyrubení súdneho poplatku za námietku zaujatosti. K odvolacím námietkam žalobkyne uviedol, že vecné oslobodenie od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb sa na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti nevzťahuje (II. ÚS 124/2011) a dôvodom na vylúčenie sudcu bez ďalšieho nie je ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý je vo veci odporcom.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaním, v ktorom žiadala zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, lebo v danom prípade: a/ sudy rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh

na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.) – nepodala totiž námietku zaujatosti, ale návrh podľa § 12 ods. 1 O.s.p., b/ odvolací súd jej odňal možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) tým, že jeho rozhodnutie je nielen „absolútne prekvapivé“, ale aj nepreskúmateľné, c/ rozhodoval vylúčený sudca, resp. súd nebol správne obsadený (§ 237 písm. g/ O.s.p.); o jej povinnosti zaplatiť súdny poplatok rozhodol sudca súdu, nezákonný postup ktorého jej spôsobil majetkovú a nemajetkovú ujmu, náhrady ktorej sa v konaní domáha.

Žalovaná sa k dovolaniu písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), po tom čo nezistil splnenie podmienok pre odklad vykonateľnosti (dovoláním) napadnutého rozhodnutia, v zmysle ustanovenia § 243 O.s.p. dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 1 Cdo 122/2014, 1 Cdo 264/2013, 3 Cdo 311/2014, 3 Cdo 534/2014, 4 Cdo 229/2014, 4 Cdo 235/2014, 5 Cdo 295/2014, 5 Cdo 311/2014, 6 Cdo 120/2014, 6 Cdo 304/2014, 8 Cdo 281/2014, 8 Cdo 213/2014). Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalobkyne podľa § 237 a 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Okresný súd Bánovce nad Bebravou uznesením z 20. februára 2014 č. k. 5 C 209/2012-128 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie vo výške 20 eur, rozhodol podľa § 5 ods. 1 písm. a/, § 6 ods. 2 a § 18ca Zákona o súdnych poplatkoch a výšku poplatku určil podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu Zákona o súdnych poplatkoch.

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 13. novembra 2014, sp. zn. 19 Co 471/2014 uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil a s jeho odôvodnením sa v celom rozsahu stotožnil (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.). Uviedol, že podanie žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sa s účinnosťou od 1. októbra 2012 spoplatňuje súdnym poplatkom vo výške 20 €; v rovnakej výške sa v konaní o takejto žalobe vyberá aj súdny poplatok za odvolanie vo veci samej pokiaľ je podané po tomto dátume. Podaním odvolania vznikla žalobkyni poplatková povinnosť a súd prvého stupňa jej podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov,

prílohy tohto zákona, správne vyrubil poplatok 20 €. K námietkam oprávnenej uviedol, že právny základ pre vyrubenie súdneho poplatku za podanie odvolania ako všeobecného pravidla vytvára samotný zákon o súdnych poplatkoch, ktorý následne prostredníctvom svojej prílohy špecifikuje položky, spoplatňujúce jednotlivé úkony vrátane prípadných odchýlok. Pokiaľ sa žalobca spoliehal na vecné zákonné oslobodenie od súdnych poplatkov, tomuto konanie podliehalo v danom prípade výlučne na prvom stupni, pretože odvolacie konanie, ktoré žalobkyňa iniciovala využitím práva podať riadny opravný prostriedok, začalo dňa 18. februára 2014.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaním, v ktorom žiadala zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, lebo v danom prípade sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p.) tým, že jeho rozhodnutie je „absolútne“ prekvapivé, lebo popiera doterajšiu konštantnú judikatúru, žalobkyňa bola v rozpore so zákonom č. 71/1992 Zb. uložená poplatková povinnosť za odvolanie a tým jej bol spôsobený zásah do jej ústavného práva na súdnu ochranu, ktorý bližšie v dovolaní rozviedla.

Žalovaná sa k dovolaniu písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 5 Cdo 284/2014, 5 Cdo 294/2014, 6 Cdo 236/2014, 6 Cdo 295/2014, 6 Cdo 279/2014, 8 Cdo 305/2014, 8 Cdo 220/2014). Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalobkyne podľa § 237 O.s.p. a § 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. júna 2015

JUDr. Oľga Trnková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Zuzana Pudmarčíková